

Motion

1983/84: 2968

Kjell Johansson m. fl.

Ändrade regler för beskattningen av egendomslivräntor (prop. 1983/84: 140)

I propositionen föreslås att de särskilda bestämmelser som finns för beskattningen av egendomsöverlåtelser mot livräntor skall avskaffas. I stället föreslås att betalning i livränteform beskattas som realisationsvinst eller vid företagsöverlåtelser som inkomst i den aktuella förvärvskällan.

Till grund för förslaget finns en departementspromemoria, Ds Fi 1984: 1 Egendomslivräntor. Utredningen tillsattes efter ett enigt riksdagsbeslut våren 1981.

Skatteutskottet anförde i sitt betänkande SkU 1980/81: 35 bl. a. följande:

Enligt utskottets mening finns det skäl anta att denna form av skatteundandragande kommer att tillta inte minst i ett läge då reglerna om skatt på realisationsvinster skärpts. . . . Utskottet vill särskilt betona att syftet med denna utredning bör vara att söka komma till rätta med missbruksfallen och inte att hindra eller försvåra överlåtelseformer som har till syfte att underlätta generationsväxlingar eller att bereda en tidigare innehavare av ett företag en rättmätig pension (s. 7).

Enligt vad som anförs i departementspromemorian och än mer i remissvaren finns det emellertid inget stöd för uppfattningen att användningen av livräntor har ökat. Tvärtom framkommer att det rör sig om en mycket marginell företeelse. Inte heller är det så att allt bruk av livräntor innebär ett missbruk. Egendomslivränta kan i många fall vara ett naturligt tillväggångssätt när en yngre person skall överta ett familjeföretag, eller som en form av pensionering för den som säljer företaget.

I propositionen behandlas bruket av egendomslivränta vid företagsöverlåtelser mycket kortfattat. Slutsatsen är att "Jag inser visserligen att livräntan i vissa fall kan utgöra en komplettering till pension och underlätta finansiering av företagsförvärv." Men detta avfärdas med att "Andra möjliga finansieringsvägar står till buds vid företagsförvärv." (sid. 14 i propositionen).

Enligt vår uppfattning är förslaget i propositionen inte i överensstämmelse med skatteutskottets och riksdagens tidigare ställningstagande. Det har inte visats att det förekommer ett utbrett missbruk, och förslagen kommer med stor sannolikhet att försvåra generationsväxlingar och försämra pensionsmöjligheterna för en tidigare innehavare till ett familjeföretag.

Riksdagen bör därför avslå förslaget och i stället begära ett nytt som tar hänsyn till vad skatteutskottet tidigare anfört.

Med hänvisning till ovanstående hemställs

1. att riksdagen avslår proposition 1983/84: 140.
2. att riksdagen hos regeringen begär ett nytt förslag i enlighet med vad som anförs i motionen.

Stockholm den 14 maj 1984

KJELL JOHANSSON (fp)

KARIN AHRLAND (fp)

RUNE ÄNGSTRÖM (fp)

